IN NVPTIAS
THADAEI BARBERINI
ET
ANNAE COLVMNAE
AD
HIERONYMVM
ANNAE FRATREM
COMITIS IVLII CÆSARIS STELLAE
CARMEN.

ROMAE,
Apud Iacobum Mascardum. MDCXXVII.
SVPERIORVM PERMISSV.

IN NVPTIAS

THADAEI BARBERINI

ET

ANNAE COLVMNAE

CARMEN.

VOD tibi flos Iuuenum Hieronyme, Conopeum
Pingeret argata dum tua mater acu
Annos ante decem, quæ nunc quoque magna mariti
Mæstities, stellas sub pede læta videt,
Nescia venturi, sed quam tunc egit ab alto
Spiritus, ignaras edocuitq. manus,
Ipsa maritales tanquam præsaga, Columnas
Et mixtàs illic dædala finexit apes,
Haud temerè hoc, nullaq. actum ratione putandum est
Coniugij certum scilicet omen erat
Coniugij, quo se nunc BARBERINA COLVMAE
Aeterno tandem iungit amore Domus
Viuite conformes animis vt corpore iuncti
Digne Vir ante alios Virgine, Virgo Viro,
Qui sortem obruitis Merito, Virtutibus annos,
Formam animo, morum nobilitate genus

Vtq. Socrus vestræ nomen Matrisq. reposcit
(Qua nec erit Mulier, nec fuit vlla prior)
Perpetuum sibi CONSTET amor, qui mutuus æquè
Vriat in innumeros vtraque corda dies,
Et quæ de vestro nascetur sanguine proles
(O V tinam menses ante futura decem)
Discat Aui à magno fortunam FRATRE gradusq.
Per quos is talem iurè meretur, eat,
Et referat recto per cuncta negotia passu
Nunc raræ notos integritatis Auos
Callida quos gemini Prudentia temporis auget,
Tutior armata nobiliorq. manu,
Et Patruus Sacri sydus prælustre Senatus
Exemplar Soboli, quæ noua crescet, erit,
Qui tumidus nullo transmittit inania fastu,
Velaq. fortunæ contrahit ampla suæ
Intrà quam claudi generosa Modestia gaudet
Nec fumum aut strepitus Vrbis opesq. cupit
Gallus, & Hispanus, cum Ver tua duceret ætas,
Te stupuit morum Consilijq. grauem,
Et quæ felices oculis introspicit ægris
Ante pares alijs, te tamen aula probat,
Non vanum Veri nec spe lactare rogantum
Vota catum aut linguæ Pollicitiq. leuem,
Difficilemuè aditu, sed qui poscentibus, vltro
Occurras, iustæ præueniasq. preci:
Tuq. tuæ Soboli HIERONYME doctè Sororis,
Ceu signum, intenti quod tueantur, eris,

Tuq.

Tuq. tui natis ANTONI fratris, in altum
Virtutis montem grande præibis iter.
Moribus & magna medium Cruce candide pectus,
Maior an ingenio es? iudicione prior?
Te tibi laude parem gemina, præcurris vt annos,
Clarior accepto quærit & ambit Honor:
Illos exemplo plantas FRANCISCE nouellas,
Voceq. ceu puræ rore rigabis aquæ,
Cui fecit res nulla moram, quin ritè dicaret
A Puero, votis se tibi CHRISTE tribus
Et caput inuito Recti sibi conscia Virtus
Quàm sacro texit murice FRATRIS Amor.
Vos qui connubio vitam sumetis ab isto
O Pueri, tantos ponè subite Duces.
Hæc maribus stet cura, suam quoque fœmina ducat
Progenies, Auijs, si licet, ire pares,
Vt vitam in simili LVCRETIA prole resumat
Et cupiat fieri quod nequit, esse minor
Seq. bis in caris CONSTANTIA viuere cernat
Neptibus, & vinci, si modò possit, amet:
Felix sorte tua Stirps alta COLVMNIA gaude
Affinem VRBANVS quam sibi iurè legit
Iam tibi Pontificis Prudentia magna; Sororem
CAROLE sancte tuam, quæ fuit ANNA, dedit,
Pæne suo geminam fratri, quo munere firmum
Prestit humi, nuper quassa COLVMNA pedem.
Tu nil Pontifici post hac debebis, vt ANNAM
Laude grauem ac meritis, ceu fuit illa, refers:

At

At vos fœlices ter & amplius, aurea mittit
Sub iuga connubij quos modo sanctus Amor
Parte sui quinta, quod nectaris imbuit; ò Par
Nobile, cui nullos Vrbs habet alma pares:
Ipse Deus, cui vos iustissima cura, COLVMNAE
Concordes stabili quàm bene iungit APES?
Si quis in hanc rabidos fortè exerit, atteret vngues.
Si quis in has, iustas experietur acus.

FINIS.

EIVSDEM.

DVM iungunt dextras THADAEVS
    & ANNA sacrantq.
  Ritè data fœdus connubiale fide
VRBANO coràm, qui vinclà iugalia verbis
  Amborum, nunquam, dissoluenda ligat
Qui modo detersus nigræ ferrugine nubis
  Haud iniucundo riserat ore Polus
Lætitiæ compos pleno quam tempore luci
  Ceu partum, stellæ dum coiere, dedit
Ecce repens multa fœcundum prole futurum
  Coniugium effusis præmonet vber aquis,
Doctrinæ quam multiplicis, quam copia fandi
  Sanctaq. cœlesti gratia fonte riget:
Angelici cui pectus ament perducere rores
  Quæ populos, lata sub ditione, regat
Hæc fore prædicit venturi prouidus Aether
  Non expectato, qui grauis imbre fluit
Quid non coniugio magnum speremus ab isto?
  Lucida cui Cœli signa DEVSQVE fauent:

